

B8-1134/2016

19.10.2016

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

a B8-1803/2016. számú szóbeli választ igénylő kérdéshez

az eljárási szabályzat 128. cikkének (5) bekezdése alapján

az európai önkéntes szolgálatról
(2016/2872(RSP))

Andrew Lewer, Angel Dzhambazki
az ECR képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása az európai önkéntes szolgálatról
(2016/2872(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács 2009. november 27-i határozatára az aktív polgárságot előmozdító önkéntes tevékenységek európai évéről (2011)¹,
 - tekintettel „az önkéntesség szerepéről az EU szakpolitikáiban: határokon átnyúló tevékenységek elismerése és ösztönzése az EU-ban” című, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0568),
 - tekintettel az önkéntesség európai éve 2011 szövetség az európai önkéntességre vonatkozó politikai menetrendjére,
 - tekintettel a Tanácsnak a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló, 2012. december 20-i ajánlására²,
 - tekintettel az „Önkéntesség és önkéntes tevékenység Európában” című, 2013. október 23-i állásfoglalására³,
 - tekintettel „A határokon átnyúló önkéntes tevékenységek elismerése és ösztönzése az EU-ban” című, 2012. június 12-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel az önkéntesek jogairól és feladatköreiről szóló európai chartára⁵,
 - tekintettel az európai önkéntes szolgálatról a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000107/2016 – B8-1803/2016),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. emlékeztetve arra, hogy 2016-ban az európai önkéntes szolgálat 20. évfordulóját ünnepli, és hogy létrejötté óta 100 000 önkéntest támogatott;
- B. hangsúlyozva, hogy az önkéntesség európai éve (2011), célja az volt, hogy hangsúlyozza az európai önkéntesség hozzáadott értékét Európában, valamint hogy öt évvel később az Európai Parlamentnek meg kell fontolnia azokat a hatásokat, amelyeket az önkéntesség európai éve (2011) gyakorolt hozzáadott érték és a szakpolitikák kialakítása tekintetében, és át kell gondolnia, hogy az önkéntesség miként épül be a kulcsfontosságú európai programokba, így az Erasmus+ programba és az európai önkéntes szolgálatba;

¹ HL L 17., 2010.1.22., 43-49. o.

² HL C 398., 2012.12.22., 1. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0549.

⁴ HL C 322. E, 2013.11.15., 14. o.

⁵ http://ec.europa.eu/citizenship/pdf/volunteering_charter_en.pdf

- C. tudomásul véve, hogy az önkéntesség európai éve (2011) lendületet és keretet adhatott az önkéntesség nemzeti és jogi kereteinek létrehozásához és/vagy felülvizsgálatához Európa-szerte; hangsúlyozva, hogy bár az uniós intézmények számára kialakítandó egyetlen kapcsolattartó pont és az önkéntességgel kapcsolatos legjobb gyakorlatok uniós szintű megosztásának koncepciója értéket képvisel, az önkéntességre vonatkozó szakpolitika továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik;
- D. emlékeztetve arra, hogy az önkéntességet az emberek saját szabad akaratukból, saját választásuk és motivációjuk eredményeként vállalják, pénzügyi haszonszerzés szándéka nélkül; hangsúlyozva, hogy az önkéntesség segíthet a közösségi érzés kialakításában, és módot kínálhat az emberi, társadalmi és környezetvédelmi szükségletek és problémák kezelésére;
- E. hangsúlyozza, hogy az önkéntesség a közösség egyik leginkább látható kifejeződése, amely előmozdítja és elősegíti a társadalmi befogadást, társadalmi tőkét épít és átalakító erőként hat a társadalomra, valamint hogy az önkéntesség hozzájárul a jól működő civil társadalom fejlődéséhez, amely kreatív és innovatív megoldásokat kínálhat a közös kihívásokra, és amely hozzájárul a gazdasági növekedéshez;
- F. hangsúlyozza, hogy egy az önkéntesek és az önkéntesség számára biztosított támogató környezet, így egy fenntartható önkéntességi infrastruktúra, hozzájárulhat annak biztosításához, hogy több európai polgár vegyen részt önkéntességben;
- G. hangsúlyozza, hogy az önkéntesség olyan támogatási mechanizmusok és/vagy megfelelő szervezeti struktúrák együttes alkalmazását követeli meg, amelyek olyan, megfelelő jogi keretekre támaszkodhatnak a tagállamokban, melyek azonosítják az önkéntesekre és az önkéntességre vonatkozó jogokat és kötelezettségeket; megértve, hogy az önkéntesség aránya és az önkéntes tevékenységek tekintetében jelentős eltérések vannak a tagállamok között;
- H. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az önkéntes munkát vállalók egyformán hozzáférhessenek az önkéntességi lehetőségekhez és egyformán részesüljenek megkülönböztetés elleni védelemben, valamint hogy az önkénteseknek joguk van az önkéntes tevékenységek és a magán és szakmai élet összehangolására;
- I. hangsúlyozza, hogy az önkéntesség társadalmi és gazdasági értékének elismerése döntő fontosságú annak érdekében, hogy megfelelő ösztönözésben részesüljenek, ezáltal növelve az önkéntesség mennyiségét, minőségét és hatását;
- J. elismerve, hogy az Erasmus+ program lehetőséget biztosít önkéntes projektek finanszírozására és támogatására, nevezetesen az európai önkéntes szolgálat program révén, valamint hogy a DG ECHO létrehozta az EU Segítségnyújtási Önkéntesszolgálat programját, amely gyakorlati támogatást nyújt humanitárius segítségnyújtási projektekhez; hangsúlyozza azonban, hogy az önkéntes szervezetek továbbra is csak korlátozott mértékben férnek hozzá a nagyobb uniós alapokhoz, így az európai strukturális és beruházási alapokhoz is;
- K. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi menekültügyi válság felhívja a figyelmet az önkéntesek és az önkéntesség fontosságára; megjegyzi, hogy az önkéntesek az ellenálló képesség megtestesítői lehetnek, és gyakran rugalmas és pragmatikus megoldásokat

kínálnak a közös kihívásokra;

1. elismeri, hogy az önkéntesség a közösség, a szabadság és a felelősség kifejeződése, amely hozzájárul az aktív polgári szerepvállalás megerősítéséhez, és – a képzés, az oktatás és a kultúrák közötti párbeszéd mellett – a társadalmi befogadás és a kohézió nélkülözhetetlen eszköze, ugyanakkor jelentősen hozzájárul az uniós tagállamok által képviselt értékek terjesztéséhez; hangsúlyozza, hogy hasznát akkor is elismerik, amikor az önkéntes munkát a harmadik országokkal való kölcsönös megértés és a kultúrák közötti kapcsolatok előmozdítását célzó stratégiai eszközként használják;
2. elismeri a nemzeti jogi keretek értékét, amelyek egyértelművé teszik az önkéntesek és az önkéntesség jogállását, valamint a jobb megértés és a készségek és képesítések uniós szinten való összehasonlíthatóságának fontosságát a mobilitás elősegítése érdekében;
3. felhívja a tagállamokat, hogy az eljárásokat a 2012. évi tanácsi ajánlás keretében hajtsák végre a jobb megértés és a készségek és képesítések összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében; javasolja, hogy az európai készségútlevéllel és az Europass-szal kapcsolatos jövőbeli kezdeményezések során helyezzenek hangsúlyt a formális, informális és nem formális tapasztalatok révén szerzett tudásra, beleértve az önkéntességet is; emlékeztet, hogy az önkéntesség olyan készségeket biztosít, amelyek megkönnyíthetik a munkaerőpiaci beilleszkedést;
4. megjegyzi, hogy Európában csaknem 100 millió, valamennyi korcsoporthoz tartozó polgár tevékenykedik önkéntesként, akik munkájukkal az EU GDP-je mintegy 5%-ának megtermeléséhez járulnak hozzá; felhívja a Bizottságot, hogy az önkénteseket nagyobb mértékben középpontba állító politikaformálás révén vegye figyelembe az önkéntesek által biztosított javak és szolgáltatások gazdasági értékét;
5. ösztönzi azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy hozzanak létre nemzeti önkéntes szolgálati rendszereket, és javítsák az önkéntességi lehetőségekkel kapcsolatos minőségi információkhoz való hozzáférést országos és helyi szinten egyaránt, különös tekintettel a meglévő ifjúsági információs hálózatokra és az egymás közti tájékoztatásnyújtásra, valamint felhívja a tagállamokat országos polgári szolgálati központok létrehozására, amelyek előmozdítanák a nemzetközi önkéntes lehetőségeket is;
6. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra tanulmány készítését a különböző nemzeti önkéntes szolgálati rendszerekről, ideértve a polgári szolgálatot és a szolidaritási hadtesteket, valamint a potenciális önkéntesek számára biztosított meglévő környezetet az egyes tagállamokban, hogy könnyebbé tegye a kölcsönös megértés kialakulását és a bevált gyakorlatok terjesztését;
7. tudomásul veszi a Bizottság egy új önkéntességi kezdeményezés, az EU Szolidaritási Hadtest létrehozására irányuló elképzelését; felhívja a Bizottságot, hogy mindenekelőtt mérje fel a kezdeményezéshez biztosított uniós hozzáadott értéket; felhívja a Bizottságot, hogy amennyiben ezt a hozzáadott értéket pozitívnak ítéli meg, gondoskodjon arról, hogy a Szolidaritási Hadtest kialakításakor a helyi és nemzeti önkéntes szervezetek is szerepet kapjanak; fontosnak tartja továbbá, hogy az EU Szolidaritási Hadteste létrehozása és végrehajtása ne ássa alá az egyéb uniós programokra elkülönített költségvetést, illetve a 2014–2020 közötti időszakra szóló

többéves pénzügyi keret elfogadott felső korlátait;

8. javasolja, hogy tegyék nemzetközibbé az európai önkéntes szolgálat programot, továbbá hogy hívják meg az EFTA/EGT összes tagországot, a csatlakozó és a tagjelölt országokat, hogy az EU-val kötött társulási és kétoldalú megállapodásaikkal összhangban működjenek együtt az uniós tagállamokkal; hangsúlyozza, hogy több külföldi önkéntesmunka-lehetőségre van szükség, és mind az uniós, mind pedig a szomszédos országokban fokozni kell az önkéntes szervezetekkel való együttműködést;
9. ragaszkodik ahhoz, hogy az európai önkéntes szolgálat program hasznára váljon az abban szerepet vállaló személyeknek és szervezeteknek, valamint a társadalomnak egészének; hangsúlyozza, hogy az európai önkéntes szolgálat programot reklámozni kell a fiatalok körében, az idősebb nemzedékeket sem kizárva, hiszen ők is fontos szerepet játszhatnak, például mentorként;
10. hangsúlyozza, hogy az európai önkéntes szolgálatnak minőségi önkéntes helyek kínálatán kell alapulnia, amely tiszteletben tartja az önkéntesekre vonatkozó chartát és a tanulói mobilitás minőségi chartájának elveit, továbbá hogy az európai önkéntes szolgálatnak olyan struktúrán kell alapulnia, amely ösztönzi, hogy az önkéntes szervezetek fogadószervezetekké váljanak, ezáltal biztosítva számukra megfelelő támogatást és képzést, ugyanakkor megerősítve azon koordináló szervezetek szerepét, amelyek nagyszámú fogadószervezetet támogatnak, például az adminisztrációt és a képzést illetően;
11. emlékeztet, hogy az európai önkéntes szolgálat programnak olyan struktúrára kell épülnie, amely lehetővé teszi, hogy a fiatalok gyorsan és könnyen hozzáférhessenek a programhoz; ezért felszólít a program jelenlegi pályázati rendszerének egyszerűsítésére, hogy ezáltal ösztönözze az embereket az önkéntességben való részvételre, valamint hogy csökkentse a karitatív szervezetekre és önkéntes szervezetekre nehezedő adminisztrációs terheket;
12. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az önkéntes tevékenységek során való tapasztalatszerzés nyomon követését, különösen a külföldi tapasztalatszerzést követő hazatéréskor, a helyi közösségeknek nemcsak az indulás előtt, de a visszatérés után is – posztorientációs és posztintegrációs képzés formájában – nyújtott támogatás révén; az intézkedésnek egy pozitív visszajelzési eljárás kialakítását is elő kell mozdítania, hogy lehetővé tegye a tapasztalatok megosztását, és többeket ösztönözzön az önkéntességre adódó lehetőségek megfontolására;
13. hangsúlyozza, hogy mentorálást kell biztosítani a teljes folyamat során felelős önkéntes irányítás révén, megjegyezve, hogy az önkénteseknek is tudatában kell lenniük az önkéntes szervezetekkel szembeni és a közösségi szerepvállalással kapcsolatos felelősségüknek;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.